

Jsoucí - jsoucno

Obvykle máme za to, že o něčem můžeme říci, že top je „jsoucí“, pokud to je skutečné. Ovšem bližší pohled nám brzo ukáže, jaké jsou s tím potíže. Tak např. o čtvercích nebo o pravoúhlých trojúhelnících apod. přece nemůžeme říci, že jsou „skutečné“, protože v tomto světě nejsou nikde k nalezení, mohou být pouze myšleny, jsou to „věci“ pouze myšlené, nikoli tedy „reálné“ (ovšem res znamená věc!). To naproti tomu vyhynulý pták ‚Blboun nejapný‘ aspoň proti tomu kdysi žil, existoval, byl reálný (jak o tom svědčí mj. některé vycpaniny v muzeích); ovšem můžeme op něm říci, že je „jsoucí“, když víme, že už živý dávno není? Znamená tedy snad „jsoucí“ také „byvší“, „bylý“, již „(po)minulý“? Kdybychom to nechtěli připustit, tak by se začali bouřit třeba všichni historikové, neboť ti se zabývají právě jen historií, (po)minulými a tedy již „ne-jsoucími“ ději. To takový trojúhelník přece nikdy nebyl, nejen že nikde není k nalezení. A přece můžeme takový třeba pravoúhlý trojúhelník se všemi jeho vlastnosti definovat a prozkoumávat v naprosto nesrovnatelnou přesností, na rozdíl od interpretace (a tím jakýmsi oživením) dějů již dávných.

(Písek, 181210-1.)